



La nostra manera de viure pot empobrir moltes persones

Romà Casanova, bisbe de Vic



Mans Unides ens posa aquest any com a tema de la seva campanya la relació entre la nostra manera de viure i la pobresa, bo i presentant-nos els seus projectes de desenvolupament integral i sostenible. Aprofitem, doncs, aquesta oportunitat que se'ns ofereix per a motivar-nos a col·laborar amb els projectes de Mans Unides, amb el nostre suport econòmic; i, també, per a entrar nosaltres en aquella «ecologia integral» de la qual ens parla el sant pare Francesc en la seva encíclica *Laudato si'*.

Hem de ser conscients que tota la humanitat habita en un mateix planeta, la «nostra casa comuna». Creure que alguns tenim el dret a explotar tots els recursos per a la nostra utilitat, sense pensar en els altres que habiten a la mateixa casa, i oblidant les generacions que vindran, és un gran error. Solament una actitud egoista i individualista pot tancar els ulls a l'evidència. Les primeres paraules de la Bíblia, en el llibre del Gènesi, ens presenten el nostre planeta i tot l'univers com a obra de Déu. La creació ha brollat de les mans amoroses de Déu com a «do» per a tots els homes. L'encàrrec de Déu a les criatures humanes, home i dona, és no la de ser «déus», sinó aquells que en lloc del Senyor tenen cura del do rebut amb una encomanda: *Multipliqueu-vos, sigueu fecunds i ompliu la terra* (1,28).

Els qui habitem en el Primer Món, on es combinen el consumisme i el malbaratament, juntament amb interessos econòmics que el que fan és que la riquesa es reparteixi de manera desigual, tenim un deute ecològic amb els països més pobres de la Terra. Perquè hi ha una íntima relació entre els pobres i la fragilitat del planeta: «Els efectes més greus de totes les agressions ambientals els sofreix la gent més pobre» (*Laudato si'*, 48). Solament n'esmento alguns, d'aquests efectes: la dificultat d'accés a l'aigua potable, la



pèrdua de la biodiversitat, la insalubritat creixent de pobles i ciutats, la reducció de la natalitat. Subratllo aquest darrer: No és pas propi de l'ecologia integral afirmar que la criatura humana és l'enemic del planeta. En la persona humana la creació de Déu arriba al seu punt àlgid, i tota nova vida humana és un do d'esperança per a la humanitat.

No és pas propi de l'ecologia integral afirmar que la criatura humana és l'enemic del planeta

Ens hem de redescobrir, doncs, com a criatures de Déu, el nostre Pare, en el qual tots som germans. La cura de la creació és tasca de tots, sabent que el centre l'ocupa sempre la persona humana. Aquest és l'encàrrec rebut.

